

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. VII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735995097056/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

De, der tog hjemme fra, som vor europæiske — skandinaviske og tyske — litterære Kritik.

Fremhævelserne i nedenstaaende Gengivelse af den nidkære Sjælesørgers Denunciation skyldes mig, og jeg har parenthetisk anført nogle Oplysninger, som bidrager til at stille dens Forfatters Nøjagtighed, Belæsthed og Sandhedskærlighed i ret Belysning.

Den Virksomhed, som har givet sig Udslag i Udgivelsen af Bøger om: „De, der drog hjemmefra“, maa der vist advares imod. Da den første Bog kom, titalte den, fordi det første Bidrag især handlede om „Møllersønnen fra 1819“, [det første Bidrag i I. Bd. hed „Den jydsk Møllersøn Jens Storm Schmidt“ og behandlede Breve fra 1848 til 1858]; der var gaaet Historie i de Breve. Det sidste Bidrag var jo vovelig nær ind paa Nutiden, men i og for sig ikke nødvendig at kritisere. Saa kom andet Bind med den berøgtede Skildring af Farmerkonen. Jeg tager næppe fejl, at Forfatteren med den Skildring tabte mere Velvilje imellem os herovre, end han i en Hast genvinder. *Tredje Bog har jeg ikke læst, og jeg agter ikke at gøre det.* Hvad jeg vil „Kirk. Smr.“s Læsere, er nærmest dette, dersom vore Breve til Danmark ikke skal indskrænkes til fire Linjer om Vejret eller Helbredet, saa maa vi bede dem derhjemme, om ikke at udlevere vore Breve til behageligt Brug eller Misbrug af en eller anden Forfatter i Danmark. I alle Tilfælde ikke til nogen Forfatter, hvis Mangel paa Hensynsfuldhed er bevist.

Det var med Harme, jeg læste om Farmerkonen, — som jo i og for sig slet ikke er Farmerkone, fordi hun ikke er af Bondeblod — og derfor ikke er nogen Type, men en Undtagelse. [Bidraget hed „Forvalterfarmeren og hans Hustru“, og allerede Tittels „Forvalterfarmeren“ angav, at det paagældende Par var at opfatte just som fremmed for Bondestanden, hvad der til Overflod atter og atter fremgaar af Teksten]. Men egentlig er jo Veninden i Danmark den skyldige, det er hende, som udleverede Venindens Breve, hvad nok kan kaldes Taktløshed i første Grad. Jeg vil anbefale at bede Venner i Danmark om ikke at udlevere vore Breve — ellers maa vi holde op at skrive intime (fortrolige) Breve til Danmark. — Vil nogen